

DECIZIE

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Maria Ghervas
Nicolae Craiu

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ișanculov Veaceslav împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Ișanculov Veaceslav, casată hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și pronunțată o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 06 mai 2014, Ișanculov Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul Ișanculov Veaceslav a invocat că la 28 februarie 2014 a depus cerere în adresa Biroului migrație și azil, solicitînd acordarea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei cu soția sa, Ișanculova Olga și perfectarea pe numele său a permisului de ședere.

Indică în cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova că din 05 august 1964 împreună cu membrii familiei, mama – Ișanculova Nadeja, tata – Ișanculov Ahmad și fratele Ișanculov Valeriu s-au instalat cu traiul în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 1, ap. 26, în care locuiește pînă la moment, iar din 21 iunie 1972 a fost luat la evidență pe aceasta adresă.

Menționează că la 10 octombrie 1974 a înregistrat căsătoria cu Malîșeva Olga la OSC mun. Chișinău, iar la 13 septembrie 2000 soția, Ișanculova Olga a obținut buletin de identitate pentru apatrizi.

Mai indică reclamantul că deține cetățenia Republicii Uzbekistan, iar la cerere a anexat copia pașaportului, copia extrasului din fișa locuinței, copia certificatului de căsătorie, copia buletinului de identitate și copia adeverinței de la ÎS „Cris Registru”.

Prin răspunsul Biroului migrație și azil din 02 aprilie 2014, i-a fost comunicată necesitatea de a depune actele la Ghișeul unic de documentare a străinilor cu explicarea procedurii stabilite, fără însă a se expune în privința admitterii sau respingerii cererii înaintate.

Consideră reclamantul Ișanculov Veaceslav că cererea a fost examinată formal și neglijent de către autoritatea publică competentă, astfel la 03 aprilie 2014 s-a adresat cu o cerere prealabilă prin care a solicitat Ministerului Afacerilor Interne intervenția în vederea obligării Biroului de migrație și azil de a admite cererea și a-i acorda dreptul de ședere provizorie în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei cu soția sa Ișanculova Olga și perfectarea pe numele său a permisului de ședere.

Susține reclamantul că în termenul prevăzut de lege nu a primit nici un răspuns.

Cere Ișanculov Veaceslav constatarea refuzului Biroului migrație și azil ca neîntemeiat și obligarea Biroului migrație și azil de a admite cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei cu soția sa Ișanculova Olga și perfectarea pe numele său a permisului de ședere.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de fond a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reieșind din faptul că reclamantul la depunerea cererii cu privire la acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei nu a respectat condițiile prevăzute de legislație, care prevede expres modul și locul depunerii actelor necesare în acordarea unui drept de ședere, prezentînd la cerere copia pașaportului național nevalabil.

Astfel, instanța a constatat că refuzul Biroului migrație și azil privind acordarea dreptului de ședere este unul întemeiat, reclamantul fiind informat despre procedura de depunere a actelor și necesitatea înlăturării neajunsurilor existente.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, apelul declarat de către Ișanculov Veaceslav a fost admis, casată hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014 și pronunțată o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

Instanța de apel a concluzionat că în lipsa unui act de identitate valabil și în lipsa unei reprezentanțe a Republicii Uzbekistan pe teritoriul Republicii Moldova, cea mai apropiată fiind or. Kiev, Ucraina, țară care se află în stare de război, refuzul statului de a soluționa problema dată este neîntemeiat.

La 24 mai 2016, Biroul de migrație și azil a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 cu menținerea hotărârii Judecătoriei mun. Chișinău din 28 octombrie 2014.

În susținerea recursului Biroul de migrație și azil a invocat că instanța de apel eronat a constatat că din 05 august 1964, Ișanculov Veaceslav, împreună cu membrii familiei sale s-au stabilit cu traiul în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 1, ap. 26, iar începînd cu 21 iunie 1972 a fost luat la evidență în acest apartament, deoarece potrivit datelor obținute de la ÎS „CRIS REGISTRU” la 16 februarie 2008, se constată că cetățeanul Ișanculov Veaceslav a fost înregistrat în mun. Chișinău, str. Sarmizegetusa 1, ap. 26, iar la 17 noiembrie 1990 a fost radiat deoarece a plecat cu traiul permanent în Uzbekistan.

Consideră recurentul că reieșind din circumstanțele enunțate, Ișanculov Veaceslav nu are dreptul de a cere abuziv perfectarea permisului de ședere, cu atât mai mult în condițiile pașaportului său național expirat.

De asemenea, indică recurentul că instanța de apel neîntemeiat a concluzionat că acesta nu a emis o decizie de admitere sau neadmitere a acordării dreptului de ședere provizorie, deoarece cererea a fost depusă la secretariatul Biroului de azil și migrație al MAI și nu la Ghișeul unic în modul prevăzut de Legea nr. 200 privind regimul străinilor în Republica Moldova, care prevede că dosarul cu toate actele anexate se primesc spre procesare la Ghișeul unic, iar Biroul migrație și azil în termen de 30 zile emite decizia de acordare a dreptului de ședere sau de refuz a dreptului de ședere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost expediată în adresa Biroului de migrație și azil la 07 aprilie 2016 (f.d. 117), însă date despre recepționarea recursului nu se atestă.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Biroul de migrație și azil declarat la 24 mai 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 09 iunie 2016, în adresa intimatului Ișanculov Veaceslav a fost expediată copia recursului declarat de către Biroul de migrație și azil cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 septembrie 2016, recursul declarat de către Biroul de migrație și azil a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 31 alin. (1) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010, străinul poate solicita autorității competente pentru străini acordarea dreptului de ședere provizorie în Republica Moldova în baza unei vize de lungă ședere în scopul pentru care a fost eliberată cu excepția art. 42¹.

Prin prisma art. 32 alin. (2) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie va fi însoțită de documentul în original și în copie, în al cărui temei s-a permis trecerea frontierei de stat, de dovada spațiului de locuit, a asigurării medicale și a mijloacelor de întreținere, de cazierul judiciar din țara de origine, de actele de stare civilă în original și în copii.

În lumina art. 38 alin. (1) al Legii privind regimul străinilor în Republica Moldova, dreptul de ședere provizorie poate fi acordat străinilor căsătoriți cu cetățeni ai Republicii Moldova domiciliați în Republica Moldova sau cu străini având dreptul de ședere în Republica Moldova, sau cu străini cărora li s-a recunoscut statutul de

apatrid, cu condiția să nu fie căsătorie fictivă, constatată în condițiile legislației în vigoare.

Potrivit pct. pct. 6, 7, 9 al Regulamentului privind funcționarea Ghișeului unic de documentare a străinilor aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1187 din 22.12.2010, cererile de acordare a unui drept de ședere și de eliberare a permisului de ședere, a buletinului de identitate pentru apatrizi sau a documentului de călătorie (Convenția din 28 septembrie 1954), însoțite de actele prevăzute de legislația în vigoare, în funcție de dreptul de ședere și actul de identitate solicitat, se depun la Ghișeul unic.

Funcționarul de la Ghișeul unic verifică corectitudinea și completitudinea cererilor și actelor prezentate, stabilește autenticitatea și legalitatea acestora, acceptă sau restituie cererea. Cererea nu este acceptată spre examinare și este restituită în cazul în care:

- a) cererea nu este semnată sau este întocmită incorect;
- b) actele prezentate nu sînt întocmite în conformitate cu legislația în vigoare sau nu sînt respectate condițiile legale;
- c) setul de acte prezentat nu este complet;
- d) persoana nu are dreptul și calitatea legală de a depune cererea însoțită de actele necesare.

În situațiile date, funcționarul de la Ghișeul unic cere solicitantului să înlătore neregulile stabilite sau să prezinte actele ce lipsesc.

Conform pct. 63 alin. (1) al Regulamentului privind eliberarea actelor de identitate și evidență a locuitorilor Republicii Moldova aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 125 din 18 februarie 2013, pentru obținerea permisului de ședere sau a buletinului de identitate, solicitantul prezintă după caz actul de identitate, care urmează a fi preschimbant.

Din suportul probatoriu prezent la materialele pricinii rezultă că la 28 februarie 2014, intimatul Ișanculov Veaceslav prin intermediul reprezentantului său, avocatul Dudulica Liubomir s-a adresat Biroului migrație și azil al MAI cu cerere prin care a solicitat acordarea dreptului de ședere provizoriu în Republica Moldova pentru reîntregirea familiei cu soția Ișanculova Olga care la data de 13 septembrie 2000 a obținut buletin de identitate pentru apatrizi (f.d. 6).

Prin răspunsul Biroului de migrație și azil nr. 5/3-9-38 din 31 martie 2014, a fost informat că cererea de acordare a unui drept de ședere și de eliberare a permisului de ședere însoțite de actele prevăzute de legislația în vigoare, se depun de către solicitant la ghișeul unic de documentare a străinilor, cu cel puțin 30 zile calendaristice înainte de expirarea termenului pentru care străinului i s-a acordat dreptul de aflare pe teritoriul Republicii Moldova. A mai indicat că cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie trebuie să fie însoțită de documentul în original și în copie, în al cărui temei s-a permis trecerea frontierei din stat. Intrarea pe teritoriul Republicii Moldova este permisă străinilor care posedă un document valabil de trecere a frontierei de stat, recunoscut sau acceptat de Republica Moldova. De asemenea la cerere se anexează dovada spațiului de locuit, a asigurării medicale și a mijloacelor de întreținere, cazierul judiciar din țara de origine, actele de stare civilă în original și în copii. Cererea de formă stabilită se găsește pe site-ul Biroului de migrație și azil (f.d. 7).

Nefiind de acord cu răspunsul primit la data de 03 aprilie 2014 și considerînd că cererea înaintată Biroului migrație și azil a fost examinată formal și neglijent,

Ișanculov Veaceslav prin intermediul reprezentantului, avocatul Dudulica Liubomir, în vederea neadmiterii lezării drepturilor petiționarului, s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin care a solicitat intervenția acestuia în vederea obligării Biroului migrație și azil a admite cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie în RM a lui Ișanculov Veaceslav pentru reîntregirea familiei cu soția sa, Ișanculov Olga și perfectarea pe numele lui Ișanculov Veaceslav a permisului de ședere (f.d. 8).

La 05 aprilie 2014, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova a expediat în adresa avocatului reclamantului Ișanculov Veaceslav–Dudulica Liubomir, răspunsul la cererea prealabilă, prin care i-a comunicat faptul că Ișanculov Veaceslav poate solicita acordarea dreptului la ședere provizorie pentru reîntregirea familiei, la întrunirea condițiilor prevăzute de legislație (f.d. 27).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță corect a constatat legalitatea răspunsului Biroului migrație și azil, prin care Ișanculov Veaceslav a fost informat despre procedura de depunere a actelor și necesitatea înlăturării neajunsurilor existente.

Or, s-a constatat că Ișanculov Veaceslav la depunerea cererii cu privire la acordarea dreptului de ședere provizorie pentru reîntregirea familiei nu a respectat condițiile prevăzute de legislație, privind modul și locul depunerii actelor necesare în acordarea unui drept de ședere, depunând actele la secretariat și nu la Ghișeul unic în modul prevăzut de legislație și prezentând la cerere copia pașaportului național nevalabil, expirat la 14 mai 1997 (f.d. 9).

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră eronată concluzia instanței de apel privind admiterea acțiunii din motiv că, în lipsa unei reprezentanțe a Republicii Uzbekistan pe teritoriul Republicii Moldova și prezența stării de război în Ucraina unde este reprezentanța Uzbekistanului, Ișanculov Veaceslav la expirarea pașaportului nu își poate perfecta altul nou pentru obținerea vizei de ședere permanentă pe teritoriul Republicii Moldova pentru reîntregirea familiei.

Se reiterează că potrivit art. 32 alin. (2) al Legii privind regimul străinilor din RM nr. 200 din 16 iulie 2010, cererea de acordare a dreptului de ședere provizorie va fi însoțită de documentul în original și în copie, în al cărui temei s-a permis trecerea frontierei de stat.

Reieșind din norma de drept citată, documentul de identitate valabil este obligatoriu de a fi prezentat la depunerea unei astfel de cereri și nu există nici o excepție de la regula dată.

Aceleași stipulări se conțin și în pct. 9 lit. c) al Regulamentului privind funcționarea Ghișeului unic de documentare a străinilor care prevede că cererea nu este acceptată spre examinare și este restituită în cazul în care setul de acte prezentat nu este complet.

Astfel, în sensul normelor de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că răspunsul Biroului azil și migrație la cererea depusă de Ișanculov Veaceslav prin care i-a fost recomandat să urmeze procedura corectă la depunderea cererii pentru obținerea vizei de ședere în Republica Moldova este legal.

Mai mult ca atât, potrivit datelor obținute de la ÎS „CRIS REGISTRU” la 16 februarie 2008, se constată că cetățeanul Ișanculov Veaceslav a fost înregistrat în mun.

Chișinău, str. Sarmizegetusa 1, ap. 26, iar la 17 noiembrie 1990 a fost radiat deoarece a plecat cu traiul permanent în Uzbekistan (f.d. 13).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, decizia instanței de apel fiind ilegală și fundamentată pe o interpretare și aplicare eronată a normelor de drept material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Biroul migrație și azil, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și a menține hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Biroul migrație și azil al Ministerului Afacerilor Interne.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și se menține hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 octombrie 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ișanculov Veaceslav împotriva Biroului migrație și azil al Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Maria Ghervas

Nicolae Craiu